

35. Àti wúra (góòlù). Àti pé gbogbo ìyẹn kò jé nńkan kan bíkòşẹ adùn ìgbésí ayé yíi lọ, àti pé (ìgbádùn-un) tí ọrun èyí tí ó wà lódò Olúwaa rẹ wà fún àwọn olùpáyàa (Rẹ).

36. Àti pé ẹni kẹni tí ó bá şerí kúrò níbi irántíi (Allaahu) Ọlópọ àánú, Àwa yóò yan ẹşù fún un, ọ̀un ni yóò jé ọ̀rẹ tímótímó alábaàrin-in rẹ.

37. Àti pé dájúdájú àwọn (ẹşù) yóò máa şẹ wọn lóri kúrò ní ojú ọ̀nà nàà (ọ̀nàa Allaahu), wọn yóò sì máa rò pé àwọn ni wọn mọ̀nà.

38. Títí yóò fi wáá bá Wa, tí ọ̀un yóò sì wí pé; Ó mà şe ó! Ẹ bá lẹ şe şe kí ọ̀nà jíjìn wà láàrin ẹmi pẹlúu rẹ, bíi jíjìn ilà-òòrun sì iwò-òòrun; ọ̀rẹ tímótímó alábaàrin buburú ni o jẹ.

39. Àti pé pínpín tí ẹ ó jìjọ pín iyà kò níí şe yín ní oore kan ní ọ̀nà nítorí pé ẹ ti şe àbòsí.

40. Njẹ iwó lẹ mú kí adití gbọ̀rọ bí, tàbí kí o fi ọ̀nà mọ afọjú àti ẹni tí ó wà nínú un ìşinà tí ó fojú hàn gbangba?

41. Nítorí nàà bí A bá mú ẹ lọ (kúrò láàrin wọn) dájúdájú Á ó gbẹsan láraa wọn.

42. Tàbí kí Á fi nńkan tí A şe àdéhùn-un rẹ fún wọn hàn ẹ; dájúdájú Àwá ní agbára lórí wọn.

43. Nítorí nàà kí o di nńkan tí A şe ìşipayá rẹ fún ẹ mú şinşin, dájúdájú iwó wà lóri ọ̀nà tí ó tọ.

44. Àti pé dájúdájú ọ̀un (Al-Kur'aanu nàà) jé irántí fún ẹ àti fún àwọn ìjọ̀ọ rẹ, àti pé láipẹ, (Allaahu) yoó bí yín léèrè (nípaa rẹ).

45. Àti pé kí o bèèrè nípa àwọn tí A ti ránşẹ sí şíwájúu rẹ nínú un àwọn ọ̀jísẹẹ Wa. Njẹ A fún wọn ni àwọn olùjòşinşún kan tí ó yàtò sì (Allaahu) Ọlópọ àánú tí wọn yóò máa jòşin fún bí?

وَزُحْرَفًا ۚ وَإِنْ كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
وَالْآٰخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يَعْمُرْ

عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُفِضَ لَهُ شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهُ
قَرِیْنٌ ﴿١٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنْ السَّبِيلِ

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا
قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ

الْقَرِیْنُ ﴿١٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ
أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿١٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ

الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ
مُّبِیْنٍ ﴿٢٠﴾ فَإِنَّمَا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ

مُنْقِصُونَ ﴿٢١﴾ أَوْ نُزَيِّنَنَّ الَّذِی وَعَدْنَاهُمْ
فَإِنَّا عَلَیْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٢٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِی

أُوْحِیَ إِلَیْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ ﴿٢٣﴾
وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

وَسْأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ
دُونِ الرَّحْمٰنِ إِلَٰهَةً یُعْبَدُونَ ﴿٢٥﴾